

RÆÐUR UM AT YVIRLIVA

– Málsetningurin er at varðveita sætið í bestu deildini, og eydnast tað, so er bara væl vorðið, tí nógv av hinum liðunum, sum eru í Effodeildini nú, hava verið har so mikið leingi, at tey vita, hvat skal til, sigur Jógvan Martin Olsen, ið er farin aftur á slóðina

FYRRVERANDI LANDSLÍÐSSPÆLARIN. Øssur Hansen, og fyrrverandi landslíðsvenjarin, Jógvan Martin Olsen, eru mennir, ið skulu stjórna B68 í Effodeildini í ár, og tað er ein uppgáva, tann eldri av teimum sigur seg síggja fram til.

– Øssur og eg hava ikki arbeitt saman fyrr upp á henda máttan, so hetta er bara spennandi. Vit fáa sum venjarar hjá einum uppflytara helst úr at gera hetta komandi kappingarárið, sigur Jógvan Martin Olsen, sum miðskeiðis í fjør legði frá sær eftir hálf-fimta ár sum venjari í Víkingi.

– Higartil hevur tað riggað fínt hjá okkum báðum, og eg haldi, at vit harmonera nokk so væl saman. Vit eru síðustillaðir, so tað er ikki soleiðis, at annar er venjari og hin hjálparvenjari, tí vit arbeiða við hesum saman og á jøvnum fæti.

B68 av fyrstan tíð kom upp í bestu deildina í 1981, har tað eydnaðist at halda sessin 24 ár á rað, men so hevur tað verið eitt sindur

meira svikligt seinnu árinum, og bæði í 2005, 2007 og í fjør hava toftamenn verið niðri í næstbestu deildini og vent.

– Fyri meg er tað ein heilt øðrvísi uppgáva sum venjari, eg nú skal taka mær av einum uppflytara, tí avbjóðingarnar hava bæði í Víkingi og NSÍ verið av heilt øðrum slagi, men vit hava í øllum færum nakrar stak hugagóðar spælarar, sum tað er stuttligt at arbeiða við, sigur Jógvan Martin.

– Nógvir av teimum eru blaðungir, kanska bara 17 ella 18 ára gamlir, og hava ongantíð spælt í bestu deildini fyrr. Teir skulu so venja seg til meira venjing við hægri intensiteti. Soleiðis má tað vera, tí alt gongur eitt sindur skjótari fyri seg í Effo enn í 1. deild, so minni tíð verður til at taka avgerðirnar.

HAVA MIST FLEIRI

Sjálvur hevur Jógvan Martin verið við á liðnum hjá B68 øll trý árinum, sum toftamenn hava vunnið føroyameistarateitið, og

triðju og seinastu ferðina, í 1992, skutu Øssur og Jógvan Martin tey bæði seinastu landskappingarmálini fyri B68 hetta árið í grannadysti á grasinum á Svangaskarði ímóti NSÍ, áðrenn medaljurnar komu um hálsin og meistarasteypið varð lyft upp um høvd.

– Um eg skal skrúva tíðina aftur til tey árinum í 80-unum og 90-unum, tá eg sjálvur spældi við B68, og so hyggi at, hvussu tað er í dag, so er øgiliga nógv broytt. Her á Toftum hevur tað verið sum so nógva aðrastaðni, at felagið sjálvt hevur stóra frágongd, tí fólk fara burtur í lestrararindum, sigur Jógvan Martin, og vísir á, at bara frá í fjør, so eru fleiri av teimum berandi kreftunum, ið spældu B68 upp í bestu deildina aftur, slett ikki við longur, men eru farnir uttanlands at lesa.

At fólkagrundarlagið ikki er størri enn tað sama, er við til at gera uppgávuna eitt sindur tunga, tí tað er øgiliga einfalt at seta stykkið upp, sum Øssur, Jógvan Martin og allir hinir hjá B68 hava fingið fyrri í ár:

– Ja, málsetningurin er at varðveita sætið í bestu deildini, og eydnast tað, so er bara væl vorðið, tí nógv av hinum liðunum, sum eru í Effodeildini nú, hava verið har so mikið leingi, at tey vita, hvat skal til, sigur Jógvan Martin.

Sjálvur væntar hann eina javnari kapping enn tey seinnu árinum, har HB er størsti favoritturin, og so kemur restin. Men B68-venjarin dugir eisini at síggja ein vansa í, at Eysturoyggin er so væl mannað í bestu deildini:

– Av tí sama fáa vit so øgiliga nógvar lokaluppgerðir, har tað sjáldan er altavgerandi, hvussu liðini eru fyrri, tí tað ofta eru aðrar mekanismur, sum gera seg galdandi. Tað kann so verða ein fyrimunur fyri havnarfeløgini, KÍ og EB/Streym, tí lokaldystirnir krevja altíð eitt sindur eyka og kunnu ávirka, hvussu samlaða úrtøkan verður, sigur Jógvan Martin Olsen.